

Č A S O P I S

Š K O L O V I N Y

INFORMÁCIE ZO ŽIVOTA
ZŠ KLÁRY JARUNKOVEJ

Milí čitatelia,
vitajte pri prvom tohtoročnom
čísle školského časopisu. V prvom
rade by sme vám chceli predstaviť
naš redakčný tím, ktorý školský
časopis vytvoril. Sme mladé
dievčatá, z VIII. a IX. triedy, ktoré
využili svoju príležitosť vyniknúť
v tomto smere. Vďaka patrí aj
našej vedúcej pani učiteľke
redakčného krúžku, pani učiteľke
Lucke Kováčikovej, ktorá nám
poskytla priestor na rozvíjanie
našich talentov. Veríme, že sa
vám bude naša práca páčiť a
podporíte nás. Prajeme príjemné
čítanie.

Týždeň športu

Ahojte!

V septembri sa na našej škole konal **TÝŽDEŇ ŠPORTU**.

Bol to naozaj divoký týždeň, keďže sa každý deň niečo dialo. Každé ráno sme sa zabávali vo forme **tanca či rôznych rozcvičiek**, tvorili sme **plagáty** tématické k našim športom a celý týždeň sme nimi žili. Učitelia si dali veľkú námahu, aby sme si to všetci užili. A veru sa im to podarilo.

Preto im patrí veľká vd'aka.

Spestrilo to náš školský pobyt a vytiahlo nás zo stoličiek. Všetci sme mali väčšiu motiváciu zašportovať si.

Týždeň sme spoločne odštartovali **tanečným pondelkom**. Na školskom dvore nás prišiel rozohriať svojimi tancami **tanečník Marek Grúber**. Ten nás teda poriadne potrápil, no bol to super zážitok. Ukázali sme mu, že naša škola má tanec v krvi.

Utorkovú rozcvičku sme mali na starosti my, **Ester a Veronika z 9.A**. Hneď ráno sme celej škole poriadne rozhybali telo a neskôr sme sa vydali za našimi **najmladšími škôlkármi**. Spolu s parlamentom sme si pre deti pripravili **hravú rozcvičku a zaujímavé prekážky**. Na záver nemohla chýbať **zdravá odmena**. Bolo úžasné pozerať sa na toľko žiarivých úsmevov.

Ďalší priebeh týždňa okorenila **športová streda**, kde sme zapojili malých aj veľkých a zabavili sa v telocvični **netradičnými športovými aktivitami**.

Rozcvičku nám pripravili naši **mladí futbalisti**. Štvrtok sme taktiež neotál'ali a hneď zrána sa nám predviedli naši **biatlonisti**. Potom sme zapojili aj verejnosť a rozveselili sme ich **zaujímavým programom**. No a na záver sme sa spoločne rozlúčili s týždňom plným dobrodružstiev a každá trieda nám odprezentovala svoj losovaný šport. **ŠPORTU ZDAR!**

EURÓPSKY DEŇ JAZYKOV

HI!

BONJOUR

HOLA!

Niečo z histórie:

Všetko začalo v roku 2001 tým, že tento rok bol Európskym rokom jazykov. Organizátori tohto projektu boli Európska Únia s Radou Európy a zapojilo sa 45 krajín. Cieľom bolo poukázať na rôznorodosť a rozmanitosť jazykov v Európe a vyjadriť podporu jazykovému vzdelávaniu. Projekt uspel a Rada Európy rozhodla vytvoriť každoročnú tradíciu a vyhlásila 26. september za Európsky deň jazykov

Na našej škole:

Dňa 26. septembra Európsky deň jazykov na našej škole začal nezvyčajne a to rozcvičkou v telocvični. V anglickom, ruskom, nemeckom aj gréckom jazyku si túto aktivitu pripravili žiaci 8. a 9. ročníka.

Po rozcvičke boli žiaci prvého stupňa rozdelení tak, aby mladší mohli čerpať vedomosti cudzieho jazyka od starších žiakov a naučiť sa aj niečo nové. Starší žiaci si na hodinách napr. ruského a anglického jazyka pripravili rôzne aktivity, ktoré potom prezentovali mladším. Napr. piesne, kvíz alebo aj tvorbu vlajok európskych krajín.

Plagát ku Európskemu dňu jazykov 2023 podčiarkol dôležitosť poznania cudzích jazykov v krajinách Európy. Vďaka tomuto projektu si žiaci môžu upevniť vedomosti a spoznať krajiny Európy. Plagát bol spestrený vlajkami, poznatkami o krajinách, či pozdravmi v rôznych jazykoch.

Jazykové okienko

Anglický jazyk – germánsky jazyk
- najpoužívanejší jazyk
- najrozšírenejší druhý jazyk
- má približne 990 000 slov

Základné frázy:

Áno – Yes

Nie – No

Možno – Maybe

Ahoj – Hi – Hello (stretnutie), Bye (lúčenie)

Dovidenia – Goodbye

Ďakujem – Thank you

PASOVAČKA

26.10. 2023 deviataci slávnostne privítali našich **najmladších žiačikov** na našej škole.

Striga z perníkovej chalúčky na príkaz Zloby uniesla triednu pani učiteľku, ale prváci sa ju rozhodli ísť zachrániť. Nakoniec sa im to podarilo ale museli prejsť cez **rôzne rozprávky**. Najprv spolu s princom zachránili Šípkovú Ruženku, potom pomohli trom prasiatkam postaviť si znova domčeky. Spolu so siedmimi trpaslíkmi a Snehulienkou upiekli perník pre ich triednu pani učiteľku a s Červenou Čiapočkou zohnali jedlo pre starú mamu.

Napokon sa dostali až k perníkovej chalúčke, kde spolu s Jankom a Marienkou **vyslobodili pani učiteľku**. Z perníkovej chalúčky si zobrali sladkú odmenu v podobe perníkov. Na oslavu sme si všetci spoločne **zatancovali**. Nakoniec ich kráľovná našej školy, **pani riaditeľka Janka Cipciarová**, kráľovský radca pán **zástupca Tomáš Kvačkaj** a pani z Podbrezovského slniečka **pasovali za prvákov**.

A našich najmladších sme sa pýtali, ako sa im pasovačka páčila:

Peťa: Ako sa ti páčila Pasovačka, čo si ti najviac páčilo?

Julka: Klúčik.

Dávidko: Tri prasiatka

Vladka: Ako sme skákali s prasiatkami.

Peťa: Aká rozprávková bytosť ti bola najbližšia?

Sofinka: Červená čiapočka.

Julka: Šípková Ruženka.

Tete: Báli ste sa o svoju pani učiteľku, že ju nezachránite?

Števkó, Julko, Natálka: Áno

Julka, Dávidko, Natálka, Sofinka, Sárka, Vladka: Nie

Peťa: Bol to pre vás pekný zážitok?

Všetci: Áno.

Miška: A ako sa vám páčila Pasovačka?

P. učiteľka Hucíkova: Mne sa veľmi páčila Pasovačka, pretože deti z toho mali radosť, mali úsmev na tvári a ja som verila, že sú tak šikovné, že ma zachránia.

Rozhovor s pani riaditeľkou a pánom zástupcom

Ako už iste viete, tento školský rok sme privítali nové vedenie školy. Pripravili sme si rozhovor, kde Vám- našim čitateľom prezradia o sebe niečo viac.

Čo Vás nasmerovalo k práci učiteľa?

Pani riaditeľka: „Bol to pre mňa od malička sen, ktorý sa mi aj splnil. Moje povolanie pokladám za moje životné poslanie. Neviem si predstaviť, že by som robila niečo iné.“

Pán zástupca: „Keďže som sa od malička venoval športu- futbalu, tak som si hľadal povolanie, ktoré má k športu blízko a napokon som sa rozhodol vyučovať telesnú výchovu.“

Prečo ste si vybrali pracovať práve na tejto škole?

Pani riaditeľka: „Táto škola je pre mňa takou srdcovkou, pretože ako dieťa som túto školu navštevovala. Pôsobila som aj na inej škole a to konkrétne na Základnej škole Sama Tomášika v Lubeníku, no nakoniec som sa rozhodla vrátiť naspäť sem do role učiteľky, následne zástupkyňi a v súčasnosti riaditeľky.“

Pán zástupca: „Ja som tiež pôsobil na inej škole, ale potom som dostal príležitosť učiť na tejto škole. Všetko mi do seba zapadá, keďže tu bývam a spolupráca s touto školou sa mi páči.“

Vybrali by ste si iné povolanie, keby sa môžete vrátiť v čase?

Pani riaditeľka: „Ja určite nie. Páči sa mi formovať mladých ľudí. Je úžasné dostať piatačikov, ktorí sú ešte detičky a potom vás vypúšťať do sveta ako mladých, zreých ľudí, ktorí vyrástli a vyformovali sa pod našimi rukami.“

Pán zástupca: „Ja pracujem s mládežou od ukončenia vysokej školy, čiže toto povolanie mi je najbližšie. Baví ma pracovať s mladými ľuďmi a odovzdávať im skúsenosti, takže viem, že toto je to správne povolanie a nikdy by som ho nemenil.“

Vieme, že obidvaja zastávate od začiatku školského roka novú funkciu. Je to pre Vás veľká zmena?

Pani riaditeľka: „Pre mňa ani nie, keďže už deväť rokov som pôsobila v pozícii zástupkyne riaditeľky školy.“

Pán zástupca: „Áno pre mňa to zmena je, ale samozrejme pozitívna. Snažím sa skĺbiť povolanie učiteľa s manažérskou funkciou, čiže stále učím, ale aj manažujem svojich kolegov, aby sme napredovali a vytvárali kvalitné prostredie pre študentov.“

Aká je Vaša vízia na vedenie tejto školy do budúcnosti?

Pani riaditeľka: „Základné školy by sa veľmi nemali navzájom od seba odlišovať, keďže potrebujeme všeobecné vzdelanie, ale víziu mám skôr ľudskú. Budovať na tejto škole dobré medziľudské vzťahy, či už medzi učiteľmi navzájom, žiakmi navzájom, rodičmi navzájom a tiež medzi učiteľom, žiakom a rodičom navzájom. Chcem tiež, aby každý vedel, že s čímkoľvek a kedykoľvek za nami príde, tak sme otvorení diskusii. Tiež mojou víziou, je prehlbovať pohyb u detí a samozrejme tiež dokonale vás pripraviť na stredné školy, aby sme potom mohli byť na vás hrdí, pretože najväčším úspechom pre učiteľa je to, keď sú úspešní jeho žiaci.“

Pán zástupca: „Nemám už k tomu ani čo dodať, lebo pani riaditeľka povedala všetko.“ (smiech)

Teraz otázka priamo na pána zástupcu. Čo Vás po Vašom návrate sem najviac prekvapilo?

Pán zástupca: „Pravdu povediac mňa už nemôže prekvapiť nič. (smiech) Prekvapujúcich vecí naozaj veľa nebolo, keďže som tu už predtým pôsobil niekoľko rokov, takže poznal som aj kolektív ľudí, aj keď nám pribudli noví učitelia. Mne sa vždy na tejto škole páčila dobrá atmosféra, sociálne prostredie, ľudskosť či už medzi učiteľmi, alebo žiakmi.“

Ako ste spomínali, máme niekoľko nových učiteľov. Ako ste teda postupovali pri ich hľadaní, a aké kritériá museli spĺňať?

Pani riaditeľka: „No to bolo naozaj ťažké, keďže do mojej novej funkcie som nastúpila až prvého augusta. Bol na to krátky čas a už bolo v podstate neskoro. V prvom rade museli spĺňať kritériá kvalifikačne, to znamená, že museli mať vysokoškolské vzdelanie s danou aprobáciou, ktorú sme potrebovali. Uvidíme v akom svetle sa nám ukážu a či teda budeme pokračovať v spolupráci s nimi, alebo zvolíme inú cestu.“

Aká je vaša najobľúbenejšia tradícia tejto školy?

Pani riaditeľka: „Ak to môžeme považovať za tradíciu tak jednoznačne venček. Mne sa páči venček práve preto, že sa tam premeníte na také princezné a princov. Jednoducho v tom okamihu si myslím, že nie len nám vyhrknu slzy, ale aj vašim rodičom, pretože je to niečo úžasné sa na vás pozerať.“

Pán zástupca: „Mne sa páčia všetky podujatia, ktoré sa na škole organizujú. Snažíme sa robiť športové a kultúrne podujatia. Takou tradíciou tejto školy je aj súťaž Talent Kláry Jarunkovej, ktorá sa tu traduje dlhé roky. Mám ju rád preto, lebo tam žiaci majú príležitosť rozvíjať a majú možnosť ukázať svoj talent.“

Keby môžete vy osobne zmeniť v povolání učitel'ov nejakú vec, čo by to bolo?

Pani riaditeľka: „Chcela by som zmeniť, to aby každý vykonával také povolanie, do ktorého sa vie vložiť, a ktoré ho naplňa, pretože asi najhoršie je, keď niektorí ľudia vykonávajú povolanie, ktoré ich nebaví a chodia do práce len preto, lebo musia. Zvlášť v našom povolání je to utrpenie nielen pre žiakov, ale aj pre toho samotného človeka.“

Pán zástupca: „Ja by som zmenil jednu vec, nie len v školstve, ale celkovo na svete, a to aby sa všetci ľudia usmievali a všetci by sme si navzájom priali.“

Aký predmet vyučujete najradšej?

Pani riaditeľka: „Slovenský jazyk je jediný predmet, ktorý vyučujem, takže ten vyučujem najradšej.“

Pán zástupca: „Mňa baví každá hodina, ktorú vyučujem. Vždy sa síce pripravujem inak a pracujem s inými kolektívami, ale vždy to má svoje čaro. Na predmetoch, ktoré vyučujem, sa mi páči, že žiaci nemusia vždy sedieť len v laviciach, ale môžem vyučovať hodinu aj mimo areálu školy.“

Otázka priamo na pána zástupcu. Keby ste dostali opäť možnosť stať sa triednym učiteľ'om, tak ste ju zobrali?

Pán zástupca: (smiech) „Akože nebránil by som sa tomu, ale momentálne som v pozícii, v ktorej musím naberať nové skúsenosti a vedomosti čiže nevedel by som žiakom ponúknuť plnohodnotné triednictvo, ale určite príde doba kedy budem vykonávať aj triednictvo na tejto škole a verím, že aj s radosťou.“

Keby si Vás ľudia môžu pamätať kvôli nejakej veci, ktorú ste vykonali, čo chcete aby to bolo?

Pani riaditeľka: „Pomoc.“

Pán zástupca: „Mne by stačilo, keby si ma pamätali ako človeka, ktorý sa snažil každému spravodlivo odovzdať, čo vedel a čo mu patrilo a hlavne, že som mladých žiakov nasmeroval k ich budúcnosti.“

Môžete našim čitateľom prezradiť, čomu sa venujete vo voľnom čase?

Pani riaditeľka: „Vo voľnom čase, ktorého mám strašne málo, sa snažím venovať svojej dcére Bianke a celkovo

svojej rodine. Spoločne trávime čas ako napríklad lyžovanie alebo jednoducho len niekde ísť spolu. Máme tiež psa, ktorý sa volá Belo, čiže chodí s nami.“

Pán zástupca: „Ja sa po zamestnaní venujem športovým činnostiam, čiže stále vykonávam funkciu trénera vo futbalovom klube Železiarne Podbrezová. Snažím si prácu usporiadať tak, aby som mal aspoň jeden voľný deň v týždni pre svoju rodinu.“

Je tu niečo, čo by ste chceli vo svojom živote zmeniť?

Pani riaditeľka: „Ja som tiež spokojná, lebo mám v podstate všetko čo potrebujem a čo ma robí šťastnou. Ja by som iba všeobecne chcela zmeniť, aby ľudia pozerali aj na ľudí okolo seba a nielen na seba, pretože Covid priniesol aj to, že veľa ľudí sa stalo seba strednými a to je zle.“

Pán zástupca: „Ja nie, ja som spokojný so svojim životom.“

Aké sú Vaše prednosti?

Pán zástupca: „Teraz neviem, či to má byť vážne, alebo zábavné, lebo ja mám všetky prednosti, ktoré existujú.“(smiech)

Kto Vás najviac ovplyvnil?

Pani riaditeľka: „Mňa moja mama, ktorá ma vychovala a vdáčim jej za veľa a bohužiaľ už nie je medzi nami.“

Pán zástupca: „Vždy sú to rodičia, ktorý nám ukazujú cestu a napomáhajú nám v rozhodovaní počas toho vývoja, kde sa už aj my stávame dospelými. Čo sa týka trénerskej kariéry, tam som spolupracoval s mnohými trénermi, ktorí mi hlavne v tom športe pomohli a viedli ma aby som sa zlepšoval.“

Je tu nejaká rada, ktorú by ste dali svojmu malému ja?

Pani riaditeľka: „Byť menej dôverčivá alebo teda menej veriť ľuďom.“

Pán zástupca: „U mňa je to možno sebecké, ale viac myslieť na seba, nielen na druhých.“

Otázka pre pani riaditeľku. Ako Vám išli diktáty keď ste boli žiačka?

Pani riaditeľka: „No mne odjakživa výborne. Nikdy som nemala problém s pravopisom a teda ani nemám, ale prezradím Vám jedno tajomstvo o mne. Málo čítam knihy, pretože tým, že nemám čas, tak uprednostním iný aktívnejší oddych, či už to lyžovanie alebo korčuľovanie, ale napriek tomu, že som slovenčinárka, tak málo kedy si do ruky zoberiem knihu, čo je asi hrozné, ale je to tak.“ (smiech)

Aký bol Váš najobľúbenejší a naopak najneobľúbenejší predmet kedysi?

Pani riaditeľka: „Najobľúbenejší samozrejme slovenčina. Ja som vždy chcela byť slovenčinárkou. Pre mňa bola veľkým vzorom pani učiteľka Longauerová na základnej škole, ktorá ma v podstate naučila všetko čo viem, a to nemyslím iba vedomostne, ale tiež ma naučila akým učiteľom chcem byť a ukázala mi tú správnu cestu. Moje najneobľúbenejšie boli geografia a dejepis.“

Pán zástupca: „Môj najobľúbenejší bola telesná. Na to som sa vždy najviac tešil. Jeden fakt však je, že telesná vyzerala vtedy úplne inak. Boli predmety, na ktorých som sa nudil, ale napriek tomu som najneobľúbenejší predmet nemal.“

Kto je Váš najväčší vzor?

Pani riaditeľka: „Ja sa snažím z každého človeka zobrať len to dobré. Takisto opäť poviem to čo som už povedala, že v tej osobnostnej sfére je to mama a v tej profesnej je to tá pani učiteľka, ktorú som spomenula.“

Pán zástupca: „Ja som nikdy nemal vzory, podľa ktorých by som chcel ísť alebo, ktorým by som sa chcel podobať. Vždy som sa snažil ísť vlastnou cestou a podľa svojho uváženia. Ako som rástol tak som mal vzory väčšinou v športe alebo boli obdobia, kedy som niekoho obdivoval. Taký životný vzor, ktorý som mal, bola vždy moja mama.“

Keby ste sa mohli stretnúť s hocijakou slávnou alebo historickou osobnosťou, kto by to bol?

Pani riaditeľka: „Ja to tak odľahčím. Ja by som sa chcela stretnúť s Martinom Hatalom a vyhovorila by som mu tvrdé a mäkké i.“ (smiech)

Pán zástupca: „Ja zo svojho športového prostredia by som chcel stretnúť s Ronaldom Koemanom. Bol som podobný typ hráča ako on aj som sa naňho trochu podobal. Z iného hľadiska by som bol šťastný keby som stretol kohokoľvek známeho, len mám tú nevýhodu, že neviem žiadny cudzí jazyk, takže ťažko sa mi je s niekým stretávať kto nie je z Čiech alebo Slovenska.“

Pani riaditeľke a pánovi zástupcovi ďakujeme za rozhovor.

TALENT KLÁRY JARUNKOVEJ 2023/24

TOHTOROČNÁ SÚŤAŽNÁ TEMA: VESMÍR

NA VÝLET DO MINULOSTI!

Kto bola Klára Jarunková?
– v skratke:

Klára bola jedna z najprekladanejších slovenských spisovateľov, jej diela vyšli takmer v štyridsiatich jazykoch v Európe i vo svete.

- Za svoj život získala až 9 ocenení a dokonca bola nominovaná na Nobelovu cenu za literatúru

Niektoré z jej diel, už určite poznáte, no poďme si ich pripomenúť; *Tulák*, *Brat mlčanlivého vlka*, *Jediná*, *O vtáčikovi, ktorý vedel tajomstvo*, *Dedko a vlk...*

Aj tento rok si prišli zmerať sily mladé talenty v okolí, na 4. ročníku súťaže Talent Kláry Jarunkovej. Ako každý rok, súťažili najprv individuálne v troch umeleckých oblastiach; *výtvarná, hudobná, literárna* a neskôr si sily zmerali v trojčlenných tímoch pri vedomostnom kvíze.

Prvým bodom samotnej udalosti bolo samozrejme jej otvorenie; oboznámenie s priebehom súťaže a jej harmonogramom, krátky náhľad do života a tvorby Kláry Jarunkovej. Následne sa všetci súťažiaci podľa jednotlivých kategórií presunuli do tried, kde začali tvoriť nádherné obrazy, literárne diela a rozoznali školu nádhernými piesňami.

No a zatiaľ, čo mladí umelci imenili prázdne papierena svet vodových farieb, spisovatelia ich zalievali vlnami slov a speváci naplňali triedy svojimi zlatistými hlasmi, na našu školu dorazil hlavný hosť – prvý Slovak, ktorý mal šancu okúsiť chuť kozmu, a zapísať sa tak navždy do našich učebníc - Ivan Bella. Svojou návštevou este viac prehĺbil a umocnil vesmírnu atmosféru súťaže.

Po ukončení „individuálnych“ častí súťaže a krátkej pauzy na občerstvenie, počas ktorej sa chodbami rozoznel štebot detských hlasov sme sa všetci presunuli späť do miestnosti školského klubu, kde si naši žiaci pripravili krátke dramatické pásmo na odľahčenie nervozity, ktorú bolo vo vzduchu cítiť už od samého rána.

Nasledovala diskusia s Ivanom Bellom a ako zaklincovanie súťažnej časti sa po nej odohral vedomostný kvíz, v ktorom si svoje poznatky zmerali jednotlivé školy v trojčlenných tímoch.

A veľké **ĎAKUJEM** za tento výnimočný deň patrí nielen pánovi Bellovi a vedeniu školy, ale všetkým čo sa podieľali na jeho organizácii, ale aj všetkým čo sa tohto podujatia zúčastnili prišli ukázať čo sa v nich skrýva a obohatiť tak náš svet umenia o kúsok seba.

Ivan Bella bol na našej škole významným hosťom, nie každý deň sa predsa stáva, to, že sa Vám po škole prechádza kozmonaut.

V ten deň nám nielen o sebe, ale aj o všeobecnej práci

kozmonautov prezradil viac. Dozvedeli sme sa ako prebieha taká príprava kozmonautov, či samotný let do vesmíru. Nakukli sme aj do jeho detstva, či života počas stredoškolského štúdia. Počas celého rozhovoru sme mohli taktiež spozorovať jeho rečnícky talent.

Všetci už majú odsúťažené a stres sa zmenil na nedočkavosť, pretože nasleduje vyhlásenie výsledkov, ktoré prinieslo úspech aj k nám. Žiaci z našej školy sa totiž dost početne uchytili na „stupienkoch víťazov“ v hneď v niekoľkých kategóriách; hudobná oblasť – II. kategória, výtvarná oblasť – I. a III. kategória, literárna oblasť – II. a III. kategória, vedomostný kvíz.

VLASTNÁ TVORBA

Rozhodli sme sa Vám priniesť aj štipku z talentu našich žiakov, ktorí chceli presadiť svoje slovo, odhaliť svoj talent, a to či už formou anonymnou, alebo sa rozhodli k svojmu dielu priradiť aj svoje meno.

UPOZORNENIE: TEXTY NEPRREŠLI KOREKTÚROU, SÚ PÍSANÉ PODĽA RUKOPISOV AUTOROV!!

Em a Chamková

Volanie jesene

Bol upršaný jesenný večer – októbrová klasika. Už ma nebavilo každý deň kvôli neustálym dažďom sedieť vnútri, prišlo mi to ako mrhanie času. Von už bolo chladno, obliekol som si teda bundu, bola dosť hrubá na to, aby som ju mohol používať aj v zime. No to mi teraz nevadilo, hlavne nech je nepremokavá. Jesenné topánky boli aj napriek tomu, že sa blížil november stále odložené v pivnici. Nemal som teda na výber, len si obuť svoje staré vansky. Hneď, ako som otvoril dvere, doslo mi, že ani nepremokavá bunda nebude na túto prietrž mračien stačiť, vybehol som teda ešte po daždník. Nevedel som, kam mierim, chcel som si len precistiť hlavu.

Prechádzal som dobre známymi ulicami, no niečo tu nesesedelo. Na ľavej strane cesty vedúcej k miestnemu parku, asi 20 metrov predomnou sa z ulice odkrajoval úzky chodník vedúci cez hustý les. Toto tu nikdy predtým nebolo. Ani som sa nenazdal a už som bol zamotaný v jeho špleti starých koreňov, ktoré mi lemovali cestu. Báľ som sa. Za chvíľu sa zotmie a ja so sebou nemám nič, okrem klúčov. Našťastie dažď začal ustupovať, teda aspoň na chvíľu, kým som sa nevynoril z lesa. Nevedel sa ku mne dostať, keď ma pred ním kryli koruny stromov.

Nespoznával som toto miesto. To ale predsa nie je možné, vyrastal som v tomto meste. Tou ulicou som prešiel asi tisíckrát! Určite by som si aspoň raz všimol chodník vedúci lesom. Nie? No a teraz, na jeho konci sa predomnou týčila mohutná kamenná stena. Chvíľu som zastal a polemizoval, či sa vrátiť späť, alebo ísť nazrieť, čo sa nachádza za ňou. Vedel som že je to nezodpovedné, najmä v tomto počasí a teréne, ale moja zvedavosť vyhrala. Nohy ma celkom bez môjho súhlasu viedli opri klzkej vápencovej stene, obišli ju a našli jej druhú stranu. Nechal som ju za sebou a prešiel som pár krokov k skalnému zrázu, ktorý doteraz zakrývala. Pod zrázom sa ľahostajne vliekli kolajnice ktoré denne vítali desiatky vlakov našom meste a v dialke sa týčilo mesto. Bol to krásny výhľad. „Musím sem určite zájsť ešte inokedy, keď bude viditeľnosť lepšia, a ja nebudem vidieť len chabé obrysy panelákov na monotónnom pozadí šedých, pochmúrnych mrakov“ vyriekol som svoje myšlienky do povetria. Zatiaľ čo som sledoval, ako čím ďalej tým viac jagajúce sa mesto vyniká na upršanom pozadí, nastalo šero. Otočil som sa, no keď som svoj pohľad upriamil pred seba, noha mi zamrzlavou vzduchu skôr, ako sa stihla podrážka mojich topánok dotknúť vodouzmáčanou zemou. Na strmom skalnom výstupe bol upevnený náhrobný kameň. Masívny kus čierneho mramoru bol zdobený zlatistým písmom. Hoc sa už stmievalo, tmavé mraky prepustili dostatok lúčov svetla zapadajúceho slnka na to, aby som nápis dokázal precíť.

„Adam Naciar, odpocívaj v pokoji“ precítal som slová nahlas po tom, ako už päťdesiatkrát zarezonovali v mojej mysli. Ozývali sa mi hlavou ako volanie vypustené do prázdnoty. Adam bol mojím najlepšími priateľom, este dnes ráno sme si písali, nie je možné aby.... Siahol som si do vrečka v snahe nahmatat telefón, ktorý tam zvyčajne našiel svoje miesto, práve dnes som ho ale nechal doma. Chcel som sa presvedčiť, že to nie je pravda, zavolať mu. Chcel som sa rozbehnúť domov, no v pomykove som stratil zmysel pre orientáciu. Chcel som sa otociť od skaly, slová už nikdy nevidieť, urobil som krok. Jeden krok dopredu. Jeden krok, ktorý sa mi stal osudným. Celkom som zabudol, že za chrbtom som mal dvadsať metrový zráz, vedúci rovno na rušnú železničnú spojku. Mal som len zlomok sekundy na to, aby som si uvedomil svoju chybu, zlomok sekundy predtým, ako som dopadol a moju existenciu zmazala temnota.

Kolko sklamaní ti treba aby si to vzdala?

V kasíne na stroji točí,
o výhru si mladá dáma.
Zaplatí a žetón vloží, tuší,
tento večer nie je sama.

Sedem, sedem.....nula.
Aká škoda priveľká,
výhra bola na dosah.
Ďalší pokus, už to má!

Hra ju vtiahla,
uzavrela v svojich útrobach,
riziko už je priveľké,
avšak ona nemá strach.
Ďalší žetón, ďalšia nádej.

Kúpim žetón, točím ďalej. Cesta je tam, kde je nádej.
Zaslepená chamtivým snom.
Posledný pokus, na karte nula.

Celá miestnosť už
rázdnotou zívá.
Nikde nik, len jedna myseľ,
jedno telo – bezvládne,
jedny oči, odrážajú jas
zdrvivúcej porážky.

Kolko sklamaní ti treba, aby
si to vzdala?

Otázka života

Čo ak deti chcú byť v práci?
Čo ak dospelí vrátili by sa do školy?
A ak deti chcú byť voľné,
ako vtáci, čo lietajú po nebi?
A ak dospelí – tí, čo už z hniezd vyleteli,
chceli by byť ako vtáčatá?
V očiach matky v roli dieťaťa.

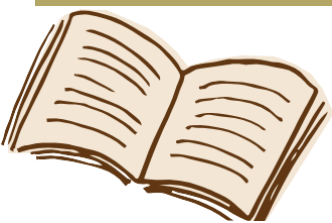
Ľudia chcú len všetko, čo im chýba; radosť,
šťastie, majetok, neha...

Čo ak ona hľadá lásku sladkú,
no on iba kamarátka?
Akú cenu ten nekonečný lov má?
Kedy to napokon vzdá?

Čo ak každý chce len to,
čoho v detstve bolo málo?
Svoj život tak rozpredá,
hľadaniu neznámeho.
Obaja chcú bohatstvo,
no, čo, ak každý iné?
Ona lásku, on peniaze...
Čo sa skorej minie?

Kým získame to, čo chceme,
kým zmizneme z povrchu Zeme,
smieme sa len pýtať: „Ako vynikneme?“
Čo sa stane, ak si vyberú cestu inú,
na akú sú predurčení?
Čo ak na duši ostanú poznačení,
nesprávnym výberom, v nesprávny čas?

Otázka budúcnosti – veľmi zložitá,
takmer, ako tá,
čo na zmysel ľudstva sa pýta.
Odpoveď len jedna, a predsa vždy iná...

Medvedí fó r

Bolpekný švrtkový deň. Štyri dievčatá Kristína, Biana, Erika a Evka sa dohadovali, že po škole pôjdu von. Dohodli sa, že pôjdu von tam, kde bývajú Evka a Erika. Zrazu začalo zvonit' na matematiku, ale Erika musela ísť k doktorke na vyšetrenie. Rýchlo babám povedala, že sa stretnú o pol tretej na zastávke v Drebotovej.

Presne o pol tretej sa tam baby stretli a rovno namierili cestu do obchodu. Kúpili čipsy, kofolu a rôzne iné sladkosti a jedlá. Potom, keď vyšli z obchodu sa prechádzali a Evka si išla domov odložit' tašku a veci. Kým Evka bola doma baby jej zavolali, že má zobrať aj gitaru lebo idú na lúku. Po 10 minútach prisli na tú lúku, vybrali jedlá, gitaru a ostatné veci. Evka hrala rôzne pesničky, baby sa rozprávali, smiali sa a tancovali. Potom Kika navrhla, že si zahrajú fl ašu. Bina roztočila poloprázdnu fl ašu minerálky. Fl aša sa točila a točila, kým nepadla na Kiku a Eriku. Erika mala dať Kike úlohu. Erika sa poradila s Evkou a potom povedala: „Choď sa s Binou prebehnúť na tamten kopec.“ Ukázala na najvyšší kopec aký videla v okolí lúky. Kým Kika s Binou bežali hore tým kopčiskom Erika rýchlo vytiahla mobil, zapla youtube a na ňom zvuky medveďa. Pozrela sa na kopec a videla, že baby už idú naspäť. Rýchlo zahodila mobil do malého kríčka, potiahla Evku za ruku aby išla za ňou. Ako Erika s Evkou bežali za Binou a Kikou, Erika vysvetlila Eve rýchlo plán. Dobešli k Bine a Kike a so "strachom" im začali hovorit', že je tam medveď. Tie im zo začiatku neverili, ale ako prisli na ich miesto počuli zvuky medveďa nevediac, že to ide z Erikinho mobilu. Erika s Evou to stále na ne hrali. „Do kelu baby baťte veci padáme odtiaľto!!“ vykrikla Bina so strachom. Baby zabalili veci a zobrali sa z tade preč. Erika vybrala mobil z kríkov a dala si ho do vrecka. Tie zvuky stále pokračovali. Ako utekali preč z lúky ako prvé Kika s Binou, Eva a Erika išli za nimi a ten zvuk tiež. Potom sa Kika zastavila, otočila sa a postrehla, že Erike svieti vrecko. Kika jej vybrala mobil z vrecka, pozrela na displej a uvidela, že to všetko s medveďom bol len žart. „Binaaa stooooj!!! Poďseeem,“ kričala Kika. Bina prisla k nim a Erika jej ukázala ten displej smejúc sa aj s Evkou na nich dvoch, že im na to naleteli. Potom sa začali smiat' všetky štyri a pomaly schádzali z lúky a Erika s Evkou si z nich celý čas robili srandu.

Stratená v mysli

Piatkový večer, zdanlivo rovnaký ako vždy, no jeho jedinecnosť spocívala v detailoch. V detailoch tak jemných, že ho netrénované oko uponáhl aných ľudských bytostí ihneď prehliadlo a zahodilo tak jedinecnosť okamihu, v prospech ich (uz dostatočne) nudným životom. No ja som si to všimla. Tá jedinecnosť... vznášala sa vzduchom, ako dokonalá aróma, no nebola to vôňa. Bol to pocit, emócia, aura.. Na opisanie toho by sa našlo ešte veľké množstvo synonym, dokonca viac, ako lupeňov kvetov v záhone plnom ruží. No ani jedno z nich sa nedokázalo svojou veľkolepostou priblížit TOMU.

V snahe zistiť, čo je to TO, čo poháňa moju zvedavosť a nabúdzá moje zmysly spôsobom, akým sa nespustili už dávno, som ostala večer hor dlho do noci. Polnoc už odbila, netusím pred akou dobou. Zatiaľ čo bezvládne ležím na posteli s očami upretými do stropu, čas plynie mimo mňa. Je to tak blízko, a predsa ďaleko.. Mám TO na dosah, no vystriet ruku sa zdá nemožné.

V tú noc som ani nespala. Moja zvedavosť ma úplne pohltila a dusila ma vo svojom žalúdku. Vypluvla ma až keď ma mama zavolala na raňajky. No hneď potom ma zhltna a v snahe uväzniť ma ešte hlbšie. Sobota ráno. Celú noc som prečkala neúnavným hladením do stropu, no na nič som neprišla. Záhadný závoj však nezmizol, naopak – bol ešte hustejší. Po raňajkách som opäť zaliezla do svojho kráľovstva – postel obklopená štyrmi stenami a mrazivou podlahou, bolo tam však ešte aj niečo iné. Votrelec, prechádzal vzduchom. Strávila som tam celý deň, (s občasnými pauzami na jedlo, či toaletu, samozrejme). Nič...

Tma, noc. Svetlo, deň. Nedelá. Cítila som sa hrozne. Dve noci bez spánku urobili svoje, najhoršie na tom však bolo, že som vôbec nebola unavená. Moje telo, moja myseľ – obe moje časti boli plné energie. To ma napájalo, bolo mojou skazou no i posledným nádychom. Deň sa opakoval. Raňajky, obed, večera, pomedzi to pauzy na toaletu a ďalšie bezmocné ležanie. Napokon nastala tma. Všetko utíchlo... Všetko okrem môjho dychu a tlkotu srdca, ktoré boli naopak nezvyčajne hlasné. Odrazu ma zalial pot a strach. Nemohla som si pomôcť, opustila som svoju izbu a potichu, v snahe nezobudiť svojich rodičov som sa splazila na dolné poschodie. Chcela som sa ísť napiť, no plán bol prerušený. Môj pohľad zostal na mohutnom klavíri, na ktorom ma mama niekoľkokrát týždenne učila hrať. Sledovala som ako sa ku mne približoval, bol na dosah. Rovnako ako TEN pocit. Alebo som sa ja približovala k nemu? Sadla som si k nemu, odklopila kryt a odhalila tak klávesy, ktoré si už zub času poriadne podal. Prsty na nich dopadali, jemne, no pevne zároveň, hlasne, no s tichou odozvou. Zvedavosť zmizla v príbehu, ktorý sa slovami nedal vysvetliť.

Hudba. Celú dobu to bola hudba. V snahe zastaviť a užiť si prítomný okamih som stratila samú seba. Pohltila ma neúnavná honba za nedosiahnuteľnou dokonalosťou, aj keď tá sa celú dobu ukrývala v búchaní do kláves starého klavíra. No to, je predsa to jediné, čo poháňa svet.

Potulky vedomím

Spriada husté siete,
no nie je to pavúk.
Je hlasný,
no nie je to zvuk.
Má nad nami moc,
no nie je to kráľ.

Rád by rozkazoval,
no bojí sa vyjsť von,
tam, kde by ho každý videl,
jeho nehmotné telo.

Ostane on v príbytku,
nevyjde von,
ani keby sa mu chcelo.
Len ozýva sa, ticho, nesmelo,
no potom zas kričí,
hlasnejšie než zvuky hromu.

Tichučký hlások,
či hlučný hlas,
v tvojej hlave duní zas.
Spriada siete, ukazuje,
tie najkrajšie predstavy.

No a čo tie nočné mory,
ako sa tam dostali?
Nie každý deň máte dobrý, a
ani ten hlások v hlave,
nikdy nie je dokonalý.
Je len odraz vášho vnútra,
osobnosti márnivej.

Les

Lesom veľkým, tajomným,
túlám sa vždy sám.
Chodníckom kamenným,
ukrývam sa niekde... tam!
Tam v hústine, na klzkých skalách,
vo vysokej tráve,
na vápenatých bralách.

Sedím, lietam,
pozorujem tvoje správanie.
„Bol si dobrý?“ pýtam sa ta.
Odpoveď je nie.
No ty povies áno,
aj keď o tom nevies,
odpovies sám pre seba,
nik sa nehnevá.
No odpovedz pravdivo.
Bol si dobrý?

Strach ta nechal napospas instinktom.
Rozbehnes sa mimo dohlád,
zatiaľ čo ja sa kryjem sa za kríkom,
a len smutne pozerám...
Bez teba som zase sám.

Sám s lesom, len ja a on,
skúmam jeho krásu a on skúma mňa.
Zrazu stuhli sme v prekvapení obaja,
TY beháš v kruhoch.

Stratil si sa,
no nemá ti to kto povedať.
Napoviem ti,
no každé suchnutie
ti naháňa strach,
a splasíš sa este viac.
Si ako vyplašený zajac,
ktorý sa nechce stať korisťou,
no práve to bude tvojou skazou...

Tieň

Som tvoj tieň.
A tieňom ti aj zostanem,
nikdy ťa neopustím.
Nikdy nebudem nič menej, ani
viac ako tieň.
Len tvoj obrys a uctievač.

Kam sa pohneš, pohnem sa aj
ja, len spolu kráčame obaja.
V tvojej clone,
skrýva sa môj jas,
vždy som bol predurčený
nevynikať, nežiarit, neblikať.

Záujem v strachu, že ma opustíš
,pretože bez teba nie som nič.

Neskrývaj sa mi v závoji tmy,
napokon ťa aj tak dolapím.

Som ti verný, ako psík,
a verným ti aj ostanem.
Od počiatku samotného,
až po odovzdanie duše.

Budem tvoj najvernejší
kamarát, aj keď si ma
nevsímaš.

Budem sa s tebou hrať,
aj keď ma nemáš rád.
Pretože vždy to budeme myd
vaja.
Rovnaký sme obaja.

Až keď nadíde náš čas,
a prírodné sily oddelia nás,
nebudeme spolu viac.

ĎAKUJEME VŠETKÝM, KTORÍ SA DO VLASTNEJ TVORBY
ROZHODLI PRISPIEŤ A PODELILI SA S NAMI TAK S KÚSKOM
SEBA.

VIANOCE

Vianoce. Slovo, pri ktorom nám dušu zaleje vlna pokoja. Pre deti znamenajú Vianoce väčšinou plno darčiekov, ale v skutočnosti skrývajú niečo viac. Je to čas, v ktorom sú ľudia obklopení láskou svojich najbližších či už rodiny, alebo priateľov. Keď celá rodina zasadne za štedrovečerný stôl a naše tváre osvetľujú sviečky, zabudneme na všetko zlé. Vianoce oslavuje každý inak, niekto ako narodenie Ježiša Krista, ako príležitosť stretnúť sa so svojimi blízkymi. Ako oslavujú a vnímajú Vianoce naši drahí čitatelia? Boli sme sa ich na to dnes opýtať.

Ako vnímate Vianoce?

Pre mňa sú to sviatky pokoja, rodiny a pohody. Je to najkrajšie obdobie roka.

-Pani učiteľka Janka Ondrejkočová

Aké vianočné tradície máš najradšej?

Najradšej mám moment, keď sa moja celá rodina stretne pri štedrovečernom stole. Ak sa to dá považovať za tradíciu, je to rozhodne moja najobľúbenejšia.

-Jozef z VIII.B

Čosi si prial pod stromčkom?

Keďže som veľký milovník futbalu, tak mojím práním sú nové kopačky.

Ľu bo z VIII.A

Aký jedlo na štedrovečernom stole máš najradšej?

Mám rád všetko, no ak sa rozprávame o favoritovi, je to jednoznačne kapustnica.

-Michal z VIII.A

S kým oslavuješ Vianoce?

Vždy s rodinou. Niet lepšieho pocitu ako keď celá rodina zasadne za štedrovečerný stôl.

-Jakub z VIII.B

Na záver tohto článku nám žiaci **Libuška Flochová,**
Leonard Bella, Katarína Plichtová a Nelka Záhradníčková
z **IV. ročníka,** vytvorili krásnu básničku o Vianociach.

VESELÉ VIANOCE

Podme stavať snehuliaka,
každého už zima láka!

Celý svet sa ligoce,
veď už prídu Vianoce!

Ježiško každého darčekom obdarí,
malé detské očka prekvapenie očarí.

Mrázik štípe detské líčka,
v rádiu už znie vianočná pesnička.

Sniežik padá na náš domček,
v obývačke svieti vianočný stromček. Bim
- bam, bim - bam zvonky zvonja, na
štedrovečernom stole už jedlo vonia.

Všetko sa trbliece a ligoce,
prajeme vám šťastné a veselé Vianoce!

ZÁBAVNÉ OKIENKO

Formula 1 a Max Verstappen

Formula 1 (skrátene F1) oficiálne známa ako FIA Formula One World Championship, založená v roku 1950, je označovaná za kráľovskú disciplínu motoristického športu. Spadá pod **Medzinárodnú automobilovú federáciu (FIA - Fédération internationale de l'Automobile)**, ktorá je najvyššou organizačnou zložkou. Slovo "formula" predstavuje súbor pravidiel, ktoré musia všetci účastníci a autá spĺňať. Majstrovstvá sveta F1 pozostávajú zo série pretekov, ktoré sú označované ako **Grand Prix** (Veľká cena). Súťaží sa na uzavretých tratiach vybudovaných na tieto účely a mestských okruhoch rôznych tvarov a dĺžok. Výsledky pretekov sa sčítavajú a po skončení sezóny určia Majstra sveta medzi pilotmi a držiteľa Pohára konštruktérov. Od roku 1950 sa konajú Majstrovstvá sveta jazdcov a od roku 1958 aj Pohár konštruktérov. Účastníci šampionátu pritom musia byť držiteľmi platnej **Superlicencie**.

Max Verstappen je **holandský** pilot **Formuly 1**. Vo veku 17 rokov a 166 dní sa stal najmladším jazdcom F1 počas Veľkej ceny Austrálie 2015 za tím Toro Rosso. Zvyšok sezóny 2015 a časť sezóny 2016 jazdil za Toro Rosso a od Veľkej ceny Španielska 2016 prestúpil do Red Bullu, kedy zároveň aj vyhral svoje prvé preteky, vo veku 18 rokov. Jeho otcom je bývalý jazdec F1 Jos Verstappen. V sezóne 2021 získal svoj prvý titul majstra sveta vo svojej kariére. V januári podpísal s tímom Red Bull Racing zmluvu do roku 2028.

Aj na našej škole máme mnohých fanúšikov formuly a práve jedným z nich je aj Michal Daxner z 9.B

Peťa: Ako si sa dostal k F1?

Miki: Dostal som sa k tomu cez TikTok, keď som videl Edit na Maxa tak sa mi to zapáčilo a začal som pozerať videá a začal sa o to plne zaujímať a čítať knihy o f1.

Miška: Prečo práve Red Bull?

Miki: Lebo tam bol Max Verstappen. Ale najprv to bol Mercedes a Lewis Hamilton až potom RedBull a Max Verstappen.

Peťa: Chcel by si v budúcnosti robiť niečo sa týka F1?

Miki: Určite áno.

Miška: A čo presne?

Miki: Jazdiť virtuálne formule ako sú eskorty vo F1. Je to aj originál medzi VC v reálnych formulách tak sú aj závody vo virtuálnych.

Peťa: Stretol si sa niekedy osobne s pretekárom z F1?

Miki: Nie.

Miška: A chcel by si?

Miki: Určite áno.

Peťa: A s kým?

Miki: S Maxom Verstappenom a Segiom Perezom.

Miška: Sergio Perez je po Maxovi Verstappenovi druhý idol čo sa formuly týka?

Miki: Nie, nie je.

Peťa: A kto ním teda je?

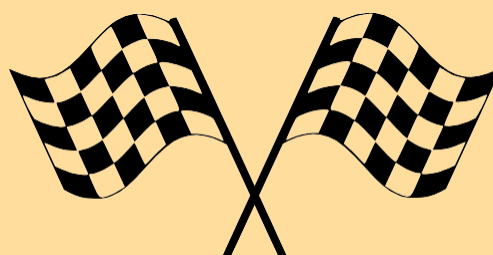
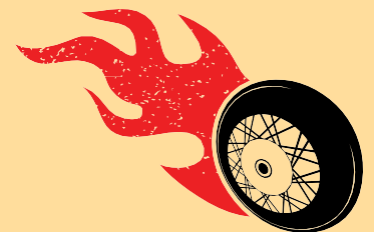
Miki: Sebastian Vettel.

Miška: Prečo práve on?

Miki: Lebo je to prvý šampión sveta v redbulle a jazdil veľmi dobre, jazdil lepšie ako iný čo mali lepšie autá

Miška a Peťa: Ďakujeme za rozhovor.

Miki: Nemáte začo.

VEĽKÁ FRANCÚZSKA REVOLÚCIA

1789 - 1799

Veľká francúzska revolúcia, bola revolúcia, v podstate vzbuera, ktorú zapríčinilo mnoho faktorov. Najväčšími však bolo zvyšovanie daní a hospodárstvo v kríze. Na počiatku Francúzskej revolúcie bolo rozhodnutie Ľudovíta XVI. (šestnásteho) zvolať 5. mája 1789 generálne stavy po 175 rokoch. Ľudovít XIV. Dúfal, že presvedčí poslancov, aby mu poskytl ďalšie financie. A keďže privilegované stavy (šľachta a duchovenstvo) dane platiť nemuseli, ostalo to len na vidiečanov, ktorí už nemali z čoho platiť kvôli stúpajúcim cenám. Situácii nepomáhal ani nedostatok úrody – úroda bola vzácnejšia a o to aj drahšia.

V noci z 12. na 13. júla prišlo k útoku na 50 colných staníc a k rabovaniu obchodov s potravinami. Kritický deň nastal 14. júla 1789, keď sa zúrivy dav ozbrojil a zaútočil nenávidené kráľovské väzenie - parížsku Bastilu.

V októbri sa Ľudovít XVI. stal zajatcom revolúcie, a po neúspešnom pokuse o útek ho 21. Januára 1793 popravili ako vlastizradcu. Máriu Antoinettu, jeho manželku (a dcéru Márie Terézie), popravili o pár mesiacov neskôr a to 16. Októbra 1793.

Rok 1793 a k moci sa dostal vodca jakobínov Maximilián Robespierre (bol jedným z organizátorov zosadenia a popravy Ľudovíta XVI a Márii Antoinetty).

Na jar 1794 prikázal popraviť množstvo svojich protivníkov, a v júny 1794 bol sám popravený na príkaz členov konventu, ktorí sa otočili proti nemu.

V októbri roku 1795 sa Parížania nahnevaný na francúzsky štát zhromaždili a pochodovali na protest, ale boli odrazení vojskami, ktoré strážili strategické oblasti. Toto zlyhanie bolo posledným prípadom, kedy sa občanom Paríža zdalo, že sú schopní prevziať zodpovednosť za revolúciu tak, ako to urobili predtým. Považuje sa za zlomový bod revolúcie; niektorí to považujú za koniec. Oficiálne sa však revolúcia skončila až o 4 roky neskôr.

Pieseň „Viva La Vida“ od skupiny Coldplay rozpráva príbeh Francúzskej revolúcie a o smrti kráľa Ľudovíta XVI., o živote, smrti, vojne a zmene. Táto pieseň je interpretácia skupiny Coldplay Ľudovítových posledných slov.

Sút'aže a úspešní žiaci

Olympiáda zo slovenského jazyka – školské kolo

1. miesto: Petra Nikorovičová (9.B)
2. miesto: Eliška Pňačková (8.B)
3. miesto: Izabela Kazárová (8.A)

Horehronské hry

1. miesto - Izabela Kazárová(8.A) – beh na 600 m

Olympiáda v anglickom jazyku – školské kolo

Kategória 1A:

1. miesto: Šimon Kelecsényi (7.A)
2. miesto: Simona Okšová (7.B)
3. miesto: Karin Vraždiaková (7.B)

Kategória 1B:

1. miesto: Ema Chabanová (8.A)
2. miesto: Eliška Pňačková (8.B)
3. miesto: Veronika Rajnohová (9.A)

Talent Kláry Jarunkovej

Hudobná oblasť:

2. miesto II. kategória – Barbora Krnáčová (8.B)

Výtvarná oblasť:

3. miesto I. kategória – Timea Bartošová (3.A)
1. miesto III. kategória – Zuzana Plavuchová (9.A)
3. miesto III. kategória – Izabela Kazárová (8.A)

Literárna oblasť:

1. miesto II. kategória – Sofia Mišovičová (6.B)
1. miesto III. kategória – Eliška Pňačková (8.B)

Vedomostný kvíz:

1. miesto – Izabela Kazárová (8.A), Eliška Pňačková (8.B), Matúš Caban (8.B)

Na záver tohto čísla by som Vám chceli oznámiť dôležitú informáciu. Prichádzame s nápadom, ktorý vylepší náladu mnohým žiakom. Ako iste viete, do každej triedy ide jeden výtlačok časopisu, no my sme sa rozhodli, že školský časopis budeme **AJ** predávať.

Pýtate sa, že čo budete mať z toho vy? Každý, kto si kúpi školský časopis, dostane “žolíka“, ktorý ho oslobodí od skúšania či inej formy testovania. Inými slovami – keď nechceš, nemusíš ísť odpovedať. No pozor! **NIE JE** možné kúpiť si viac ako jeden výtlačok časopisu a každý môže mať iba jedného žolíka, ktorý ho oslobodí. Tým, že si kúpiš viac časopisov ti žolíky **NEPRIBÚDAJÚ**.

Časopis je možné zakúpiť v cene 3€.

Veríme, že sa Vám prvé číslo školských novín páčilo. Tešíme sa na Vás pri ďalšom čísle.

S pozdravom redakčný tím.:)

